

efter Forhandling samt 2 Repræsentanter for Kredsenes Polititjenestemænd, saavel Ordenspolitiet som Statspolitiet, valgte af og blandt disse.«

§ 3 lød saaledes:

»Som Bidrag til Udgifterne til Ordenspolitiet i de sønderjydske Landsdele betaler hver af Amts-, Købstads- og Flækkekommunerne i de nævnte Landsdele i hvert Finansaar til Statskassen et Beløb, svarende til henholdsvis 85 Ø., 3 Kr. 60 Ø. og 1 Kr. 55 Ø. for hver Indbygger, som Kommunen har ifølge den ved Finansaarets Udgang sidst stedfundne almindelige Folketælling.«

§ 4: »De i dette Afsnit indeholdte Regler bortfalder den 31. Marts 1936, inden hvilket Tidspunkt der ved Lov bliver at træffe Bestemmelse om det sønderjydske Ordenspolitis Overgang til kommunalt Polit og om Oprettelse af et Politikorps til at udføre den særlige Polititjeneste ved Grænsen i Sønderjylland.«

3. Afsnit, § 5, var som § 4 i det tidligere Lovforslag.

Det i Folketinget nedsatte Udvalg delte sig paa et Hovedspørgsmaal i et Flertal, bestaaende af Venstres, det konservative Folkepartis og det radikale Venstres Udvalgsmedlemmer, og et Mindretal, Socialdemokraterne, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være formaalstjenligt at gaa over til et for hele Landet fælles Statspoliti, der indenfor sine Rammer optager de tidligere kommunale Politikorps.

Mindretallet ønskede i Overensstemmelse med Flertallets Synspunkter i Betænkningen fra den ved Justitsministeriets Skrivelse af 19. Juni 1925 nedsatte Kommission, se Aarvog for forrige Samling, Side 513, en fuldstændig Overgang til et Fællespoliti for hele Landet og stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, væsentligt stemmende med, hvad der var foreslaaet af det nævnte Kommissionsflertal. Mindretallet udtalte herom i Betænkningen: »Ved Forhandlingerne om Ordningen af Politiets Organisering har der fra alle Sider været tilkendegivet, at et Enhedspoliti maatte anses for mest praktisk og rationelt, politimæssigt set, men fra forskellige Sider har man dels været imod og dels næret Betæneligheder ved en Statsordning. Mindretallet maa mene, at den politimæssige Side af Sagen selvsagt har den allerstørste Betydning, men at den økonomiske Side heller ikke maa overses, og for at kunne skabe den praktiske Ordning, som Enhedspolitiet utvivlsomt maa anses for at